

Middelen en voornaamste argumenten

Eerste middel: schending van het Unierecht door het Gerecht, onjuiste rechtsopvattingen en schending van wezenlijke vormvoorschriften. Rekwirante heeft de indiening van nieuwe bewijsstukken in de loop van het geding wegens nieuwe feiten volledig gemotiveerd. Deze stukken vormen een uitbreiding van de stukken die bij de secretaris-generaal van het Parlement waren ingediend. Het Gerecht beschikte over volledige rechtsmacht, zodat het verplicht was met deze stukken rekening te houden om te beoordelen of er al dan niet sprake was van werkzaamheden van een parlementair assistent en dus of de terugvordering van bedragen die ten onrechte zouden zijn betaald, al dan niet gegrond was. Bovendien berustten sommige van die bewijzen bij het Parlement, maar waren zij voor rekwirante verheimelijkt.

Tweede middel: schending van de rechten van de verdediging en van wezenlijke vormvoorschriften door het Gerecht. Het feit dat rekwirante niet is gehoord door de secretaris-generaal van het Parlement en dat geen kennis is gegeven van het dossier, schendt rekwirantes rechten van verdediging, het recht om persoonlijk te worden gehoord voordat enig besluit — zelfs van administratieve aard — wordt vastgesteld, de beginselen van „equality of arms” en van procedurele billijkheid, het recht op een onpartijdige rechter en het verbod op rechtsweigeren, die voortvloeien uit de uitvoeringsbepalingen van het Statuut, de bepalingen van het Handvest van de grondrechten van de Unie, artikel 6 van het EVRM en de algemene rechtsbeginselen. Het Gerecht heeft evenmin vastgesteld dat het besluit van de secretaris-generaal ontoereikend was gemotiveerd.

Derde middel: schending van het Unierecht door het Gerecht, onjuiste rechtsopvattingen en onjuiste kwalificatie van de juridische aard van de feiten, onjuiste opvatting van de feiten en de bewijsmiddelen, discriminerende aard en fumus persecutionis, alsook schending van het vertrouwensbeginsel en het legaliteitsbeginsel.

Vierde middel: misbruik van bevoegdheid, daar in het bestreden arrest het door de secretaris-generaal van het Parlement vertoonde gedrag, dat in werkelijkheid en uiteindelijk tot doel had rekwirante en haar partij schade toe te brengen, wordt onderschreven.

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Förvaltningsrätt i Göteborg (Zweden) op 13 augustus 2018 — AA/Migrationsverket

(Zaak C-526/18)

(2018/C 381/17)

Procestaal: Zweeds

Verwijzende rechter

Förvaltningsrätten i Göteborg

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: AA

Verwerende partij: Migrationsverket

Prejudiciële vragen

- 1) Staan de bepalingen van de Schengenuitvoeringsovereenkomst of de Schengengrenscodes in de weg aan nationale bepalingen zoals § 16 f van wet (2016:752) betreffende voorlopige beperkingen van de mogelijkheid om in Zweden een verblijfsvergunning te krijgen, op grond waarvan aan een onderdaan van een derde land die zich in de betrokken lidstaat bevindt, een verblijfsvergunning voor het volgen van hoger middelbaar onderwijs kan worden afgegeven en dit zelfs indien de identiteit van die onderdaan onduidelijk is of hij niet in staat is de door hem opgegeven identiteit aannemelijk te maken?

- 2) Indien ervan wordt uitgegaan dat het Schengenacquis in een dergelijke situatie het vereiste bevat dat de identiteit van de betrokkene vaststaat of aannemelijk wordt gemaakt, kunnen bepalingen van de terugkeerrichtlijn ⁽¹⁾ of van een andere Unierechtelijke regeling dan aldus worden uitgelegd dat zij een uitzondering op dat identiteitsvereiste toestaan?

⁽¹⁾ Richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (PB 2008, L 348, blz. 98).

Beroep ingesteld op 27 augustus 2018 — Europese Commissie/Roemenië

(Zaak C-549/18)

(2018/C 381/18)

Procestaal: Roemeens

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: T. Scharf, G. von Rintelen, L. Radu Bouyon, gemachtigden)

Verwerende partij: Roemenië

Conclusies

- verklaring dat Roemenië, door niet uiterlijk op 26 juni 2017 de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die noodzakelijk zijn om te voldoen aan richtlijn 2015/849/EU van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2015 inzake de voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld of terrorismefinanciering, tot wijziging van verordening (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van richtlijn 2005/60/EG van het Europees Parlement en de Raad en richtlijn 2006/70/EG van de Commissie ⁽¹⁾, of, hoe dan ook, door deze maatregelen niet mede te delen aan de Commissie, de krachtens artikel 67 van die richtlijn op Roemenië rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- veroordeling krachtens artikel 260, lid 3, VWEU van Roemenië tot betaling van een dwangsom van 21 974,40 EUR voor elke dag vertraging vanaf de dag van uitspraak van het arrest in de onderhavige zaak voor de niet-nakoming van de verplichting om de omzettingsmaatregelen van richtlijn 2015/849/EU mede te delen;
- veroordeling krachtens artikel 260, lid 3, VWEU van Roemenië tot betaling van een forfaitair bedrag gebaseerd op een dagsom van 6 016,80 EUR vermenigvuldigd met het aantal dagen dat zal zijn verlopen vanaf de dag na het verstrijken van de termijn voor de omzetting die door de betrokken richtlijn is vastgesteld tot aan de dag van nakoming van de verplichtingen door Roemenië of, bij verzuim om deze verplichtingen na te komen, tot aan de dag van uitspraak van het arrest van het Hof, met een minimum forfaitair bedrag van 1 887 000 EUR;
- Roemenië in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

1. Krachtens artikel 67 van richtlijn 2015/849/EU waren de lidstaten gehouden de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking te doen treden om uiterlijk op 26 juni 2017 aan de richtlijn te voldoen. Na het verzuim van Roemenië om de uitvoeringsmaatregelen aan de Commissie mede te delen, heeft de Commissie besloten een zaak aanhangig te maken bij het Hof van Justitie.
2. In haar beroepschrift verzoekt de Commissie het Hof om Roemenië krachtens artikel 260, lid 3, VWEU te veroordelen tot betaling van een forfaitair bedrag en een dwangsom.

⁽¹⁾ PB 2015, L 141, blz. 73.